

לבבך, להכללים כאחד, שמאן בימין. אן פרע (דברים י) כי ה' הוא האללים. אמר רבי אבא, וראי כה הוא, ועכשו ידוע, הוא אהרן ומשה, והוא מושה, והוא אהרן, רום בימים, וממים ברוח, להיות אחד, ועל זה כתוב הוא.

רבי אבא פמח ואמר, (שם) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך. פמו זה פאן גרמו היחוד הקדוש, ואזהרה הוא לאדם ליתח את השם הקדוש בראשו באבהה עליונה. בכל לבך זה ימין ישMAIL (קדוש) שנקראים יוצר טוב ויצר רע. ובכל נפש - זו נפש דוד שנוננה בינויהם. ובכל מادرך - להכללים למעלה במקומם שאין בו שעור. כאן הוא ייחוד שלם לאחוב את הקדוש ברוך הוא בראי. עוד, ובכל מادرך - זה יעקב, שהוא אחוז לכל האזרדים, והכל הוא יחד שלם בראוי, משום כה הוא אהרן ומשה, והוא מושה ואהרן, הכל הוא אחדר בלי פרוד.

בי ידבר אלכם פרעה לאמר. רבי יהודה פמח ואמר, (תהלים קיט) מה אהבתني תורתך כל היום היא שיחתי. וכתווב חצאות לילא אקים להודות לך על משפטך צדקך. בא ראה, דוד הוא מלך ישראל, והצטרכ לדור את העם, להניג את ישׂראל כרואה המהיג צאננו שלא יסתור מדריך האמת. הרי בלילה כתוב חצאות לילא אקים להודות לך על משפטך צדקך, והוא מתקעפ בתורה ובתשבחות של הקדוש ברוך הוא עד שmag'יע הבקר.

והוא מעורר את הבקר, כמו שכתוב (שם נ) עורה כבורי עורה הנבל וכגון אעריה שחיר. בשבא הימים, אמר פסוק זה, מה אהבתני

בימינא. בדין תרע (דברים י) כי ה' הוא האלדים. אמר רבי אבא וראי כי הוא, והשתא ידיעא, הוא אהרן ומשה, הוא משה ואהרן, רוחא במייא, ומיא ברוחא, ל' מהוי חד. ועל דא כתיב הוא.

רבי אבא פתח ואמר, (דברים י) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך. כי אי גוונא הכא אתרמייז יהודא קדישא, ואזהרה הוא לבר נש, ליחדא שמא קדישא בדקא יאות, ברחימיו עלאה. בכל לבך: דא ימינה ושמאלא (נ"א קדישא) דאקרי יוצר טוב ויצר רע. ובכל נפש: דא נפש דוד, דאתה היבת בגיןיהו. ובכל מادرך לאכלה לוזן לעילא באתר דלית ביה שעורה. הכא הוא יהודא שלים למرحم לייה לקידשא בריך הוא בדקא יאות.

תו, ובכל מادرך: דא יעקב, דאייהו אחיד לכל סטרין, וכלא הוא יהודא שלים בדקא יאות, בגין כי, הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן, כלא הוא חד בלא פרודא.

בי ידבר אליכם פרעה לאמר. (שםות ז) רבי יהודה פמח ואמר, (תהלים קי"ט) מה אהבתני תורתך כל היום היא שיחתי. וכתיב, (תהלים קי"ט) חצאות לילא אקים להודות לך על משפטך צדקך. פא חזי, דוד איהו מלכא דישראל, ואצטרכ למידן עמא, לדברא לוזן לישראל, ברעיא דמדבר עניה דלא יס廷ן מאורחא דקשות. הא בלילה כתיב, חצאות לילא אקים להודות לך על משפטך צדקך. ראייהו אתחעס באורייתא ובתרשbatchן דקידשא בריך הוא, עד דאתי צפרא.

ואודה אתער צפרא, פמה דכתיב, (תהלים נ"ז) עורה כבורי עורה הנבל וכגון